

BUITENLAND

BELGIË

Ter herdenking van de oprichting, tien jaar geleden, van de „Société Scientifique de Stomatologie de Belgique” wordt van 11 tot 15 juni 1958 te Brussel een congres georganiseerd, dat dus samenvalt met de internationale wereldtentoonstelling. Een reeks voordrachten zal worden geboden over verschillende tandheelkundige onderwerpen, terwijl daarnaast gelegenheid bestaat voor deelneming aan een discussie of een tafeldemonstratie. Men dient zich hiervoor op te geven vóór 1 maart 1958. Aanbevolen wordt zich tijdig van onderdak te verzekeren. Alle inlichtingen worden verstrekt door de Secretaris Generaal: Dr. S. DAMSEAUX, 14, rue L. Procureur, Jette-Bruxelles.

ENGELAND

Ten einde de aanbevelingen, neergelegd in het rapport van de McNair-commissie, ten uitvoer te leggen heeft de beroepsorganisatie zich veel moeite getroost om de recrutering van tandheelkundige studenten te bevorderen. Zo werden de gezondheidsautoriteiten zowel van de Labourpartij als van de conservatieven benaderd met het doel de aandacht te vestigen op de noodzakelijke verbetering van de opleidingsaccommodatie voor studenten. De publiciteit over het tekort aan tandartsen had ertoe geleid, dat de toename van belangstellenden voor de tandheelkundige studie niet kon worden opgevangen door gebrek aan onderwijsfaciliteiten.

De toename van tandheelkundige studenten in Engeland laat zich als volgt in cijfers vastleggen: 1954/55 – 381 eerstejaars; 1955/56 – 494 en 1956/57 – 509. Volgens schattingen van de McNair-commissie was er per jaar behoefte aan 800 nieuwe tandartsen.

Fluoridering

De minister van volksgezondheid heeft in het Parlement verklaard dat hij met betrekking tot de fluoridering van drinkwater de resultaten van thans in gang zijnde onderzoeken wil afwachten. Hij zal „te zijner tijd” overwegen in hoeverre het wenselijk is, de fluoridering uit te breiden tot andere gebieden met een te gering fluorgehalte van het drinkwater.

Op een vraag van Dr. EDITH SUMMERSKILL naar de resultaten van de in Engeland plaats vindende onderzoeken wilde de minister slechts antwoorden dat zij „niet ongelijk” waren aan die in de Verenigde Staten, waar – gelijk bekend – de fluoridering tot dusver een succes is. Hij voegde eraan toe dat de rapporten, die hem tot nu toe bereikt hadden, gunstig luiden.

Uit: J. Brit. Waterworks Ass. dec. 1957.

FRANKRIJK

Fluoridering

Ondanks de gunstige resultaten overall ter wereld ontmoeten de plannen tot fluoridering ook wel veel verzet. Tot degenen, die het er in het geheel niet mee eens zijn, behoort zeker ook de redacteur van het Franse tijdschrift: La Technique de L'Eau et de L'Assainissement, die zich in een desbetreffende commentaar als volgt uit:

„Onze lezers weten, dat wij besliste tegenstanders zijn van experimenten met drinkwater voor doeleinden buiten het gebied van de voeding. Wij hebben ons dan ook herhaalde malen verzet tegen die uit Amerika overgewaaide mode: de fluoridering van drinkwater.

Deze zogenaamde „strijd tegen de tandcariës” komt neer op een aanzienlijke verkwisting. Alle raadgevingen van vooraanstaande beoefenaren der wetenschap laten zich als volgt samenvatten: Bij de huidige stand van onze kennis betekent elke verstoring van een natuurlijk evenwicht een gevaar; het drinkwater mag geen medicament worden, want dit reageert verschillend naar gelang van het individu, en, evenals er geen standaard-individu bestaat, zo kan ook geen sprake wezen van een standaard-maatregel.

Het is een verontrustend teken dat in Europa waterleidingmaatschappijen – vaak onder invloed van onverantwoordelijke raadgevers – het drinkwater durven te gebruiken als vehiculum voor een middel, welks waarde twijfelachtig, althans nog in discussie is. Waar is het eind, wanneer zij straks, na de tandcariës, ook reuma, krop, arteriosclerose, etc. op die manier willen gaan genezen? Hebben zij wel bedacht wat voor gevaren aan het scheppen van een dergelijk precedent verbonden zijn?

Afgezien van het principe echter is er nauwelijks een tweede voorbeeld van zulk een verkwisting aan te wijzen, want in feite komt nog niet 1% van het toegepaste fluor aan het eigenlijke doel ten goede.

Misschien komt onze alarmkreet nog te vroeg, wellicht ook reeds te laat, maar het lijkt ons een utopie het drinkwater als medicament te gaan gebruiken, terwijl velen nog niet eens een huiswaterleiding bezitten.

Wij willen onze Amerikaanse vrienden niet in gebreke stellen, maar de gedachte aan massale toepassing is ons vooralsnog verre; wij geloven dat, wanneer men op het terrein van de biochemie komt, uiterste voorzichtigheid geboden is, en nu willen zij daarginds een onbekende: „het water” gebruiken om bepaalde veranderingen teweeg te brengen in een andere onbekende: „de mens”.

Het verwonderlijkste is daarbij nog de omstandigheid dat officiële, resp. officiële instanties aan deze opvattingen zonder de nodige kritiek tegemoet komen.”

Uit: La Technique de L'Eau et de L'Assainissement, vol. 11, no. 132, 15 dec. 1957.

Dr. Z. MEZL, die van 1949 tot 1952 conservator is geweest aan de Afdeling Sociodontie (Prof. J. G. DE BOER) van de Universiteit te Groningen, is benoemd tot hoogleraar aan de Universiteit van Montreal (Canada) om onderricht te geven in „dental pathology and periodontology”.